

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra občanského práva

O p o n e n t n í p o s u d e k
diplomové práce Barbory Salayové

„Srovnání právní úpravy osvojení ČR a SR“

Předložená diplomová práce o rozsahu 66 stran vlastního textu s úvodem, závěrem, resumé v anglickém jazyce a poznámkovým aparátem, je členěna do 8 částí.

Autorka zvolila zajímavé téma vzhledem k dřívější jednotné právní úpravě v Československu zákonem č. 94/1963 Sb. a následně svébytné úpravě v právních řádech České republiky a Slovenské republiky. Zvláště vzniklé rozdíly mohou znamenat inspiraci pro aplikační praxi a možná i pro budoucí legislativní úpravy, čehož si autorka sice skromně, ale přece jen všímá.

Jak jsem již konstatoval v předcházejícím oponentním posudku z 28.11.2016 (kterým jsem pro formální vady práce ji hodnotil jako nezpůsobilou obhajoby), hodnotím obsahovou úroveň práce z hlediska sledovaného cíle jako velmi dobrou. Autorce se zdařilo vystihnout zejména rozdíly v právních úpravách institutu osvojení, srozumitelně podat výklad právních úprav tam, kde jsou shodné, ale právě i tam, kde došlo legislativními opatřeními k rozdílnému vývoji. Protože obě právní úpravy mají stejné východisko, kterým byl zákon o rodině č. 94/1963 Sb., bylo možno i hodnotit kriticky, která z následných, již samostatných legislativních kodifikací rodinného práva je „kvalitnější“. Autorka se o tuto interpretaci pokouší, v řadě případů se zdarem. Na druhou stranu lze diplomantce vytknout menší odvahu ke sdělení vlastního názoru tam, kde se naznačuje nedokonalost právní úpravy, jako je tomu typicky při výkladu odvolání souhlasu osvojence s osvojením po vyhlášení rozsudku soudem. Prostor pro výklad řešení bude diplomantce dán při ústní obhajobě práce.

Práce se skutečně zaměřuje na srovnání právních úprav osvojení a to právě jen tam, kde lze srovnávat. Pro případ, že některá právní úprava obsahuje instituty, které srovnatelné nejsou, jako např. v českém právním řádu osvojení zletilého, omezuje se autorka na pouhé konstatování tohoto stavu, což nekritizují.

Hodnotím-li obsahovou úroveň práce, konstatuji, že se jedná o komplexní zhodnocení obou právních úprav a že tedy účelu práce bylo dosaženo. Autorka se nedopustila při výkladu věcných nesprávností či zaznamenáníhodných nepřesností.

Po formální stránce lze hodnotit práci rovněž pozitivně. Kvituji dobrou práci při excerpce literatury, zcela však postrádám judičiální zdroje vážící se k české právní úpravě! Práce je vyvážená, systematicky dobře členěná, přehledná. Shromážděný materiál traktuje autorka uměřeným, věcným a velmi srozumitelným způsobem, užívá právní dikci i frazeologii, vyvarovala se beletristických manýr. Zbytečné jsou drobné prohřešky proti

formální úpravě práce (dělení textu na str. 40/41, 44/45,47/48 a další), stejně jako záměna označení subjektů na str. 35 (osvojitel místo osvojenec).

Při hojných odkazech na prameny, které respektují citační normu, jsem neshledal nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu (pokyn děkana č. 23D/2011 ze dne 2.8.2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce – prověřeno antiplagiátorským programem THESES). Některé odkazy jsou však obsoletní, neboť neodkazují na žádný originální názor či poznatek zveřejněný v díle jiného autora.

Poznámkový aparát postrádá odkazy na judikaturu soudů v ČR, jinak bych ho hodnotil velmi příznivě.

Závěr: Diplomovou práci hodnotím jako **velmi dobrou** a **doporučuji ji k obhajobě**. Při disputaci autorka vyloží řešení již naznačeného problému, tedy odvolání souhlasu osvojenec s osvojením po rozhodnutí soudu.

V Plzni dne 23.4.2017

JUDr. Alexander Šíma
oponent

